REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-460/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ireni Šafar, u pravnoj stvari tužiteljice Mirela Dubravec, Zagreb, XII Požarinje 12, OIB: 22944073247, koju zastupa punomoćnik Igor Metelko, protiv tuženika HRVATSKA POŠTANSKA BANKA, dioničko društvo, Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, koga zastupa punomoćnik Ivo Šućur, odvjetnik, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. listopada 2026. godine u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, temeljem čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje ZPP) dana 23. studenog 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu br. 310143 od 16.6.2004. sklopljenog između tužitelja i prednika tuženog, a koja:
- u čl.5. glasi: “Korisnik kredita se obvezuje Banci platiti temeljem ovog Ugovora sve naknade I troškove sukladno Odluci o kamatama I naknadama Banke", a naročito sljedeće naknade:
5.1. Administrativna naknada : 1,75% (slovima :jedan cijelih sedamdeset pet posto), jednokratno na iznos odobrenog kredita.”

II Nalaže se tuženiku HRVATSKA POŠTANSKA BANKA, dioničko društvo, Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217 da tužiteljici Mirela Dubravec, Zagreb, XII Požarinje 12, OIB: 22944073247 na ime parničnog troška isplati iznos od 1.515,00 eura, sa zateznom kamatom tekućom od 23. studenog 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koja je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotnih poena, u roku 15 dana.

Poslovni broj: P-460/2026-7

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s pravnim prednikom tuženika dana 16. lipnja 2004. sklopio Ugovor o kreditu broj 310143 kojim je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti od 93.000,00 CHF po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan isplate. U čl. 5.1 citiranog Ugovora tuženik je obvezao tužitelja na plaćanje jednokratne naknade koja se naplaćuje prilikom prvog korištenja kredita od 1,75% te je tužitelju po tom osnovu i naplaćen iznos. O toj ugovornoj odredbi za obradu zahtjeva nije se pojedinačno pregovaralo niti navedena naknada nema specifikaciju troškova i pruženih usluga, tužitelj navodi da je citirana odredba ništetna. Poziva se na odredbu čl. 81 Zakona o zaštiti potrošača odnosno na odredbu čl. 49 ZPP jer se radi o odredbi koja je unaprijed formulirana u tipskom Ugovoru kojeg je sastavio tuženik te tužitelj nije mogao utjecati na sadržaj sporne odredbe što je u konačnici prouzročilo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana a na štetu tužitelja. Tuženik je tužitelju odobrio jedan iznos kredita a faktički isplatio drugi iznos umanjen za troškove kredita. Slijedom toga tužitelj predlaže da sud utvrdi ništetnom citiranu odredbu čl. 5 Ugovora o kreditu i odredbu čl. 5.1. te da naloži tuženiku da tužitelju plati parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate, sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti kao neosnovanom, predlaže da sud tužbu odbaci obzirom je tužitelj podnio tužbu na utvrđenje te nema pravnog interesa za postavljanje takvog tužbenog zahtjeva. Tuženik prigovara statusu potrošača tužitelja. Tvrdi da ugovaranjem jednokratnih troškova za obradu kredita nije narušeno načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu iz odredbe čl. 3 ZOO-a ta odredba nije nepoštena sukladno odredbi čl. 81 st. 1 i 2 Zakona o zaštiti potrošača. Poziva se na presude suda Europske unije, ističe prigovor zastare. Predlaže da sud tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom odbije u cijelosti.

3. U provedenom postupku sud je izvršio uvid i pročitao je potvrda tuženika (list 6 i 9 spisa), izračun prijevremene otplate kredita (list 9 do 10 spisa), otplatna tablica (list 12 do 19 spisa), obavijest o promjeni kamatnih stopa (list 21 spisa), plan otplate (list 22 do 24 spisa), Ugovor o kreditu (list 27 do 34 spisa), nalozi za plaćanje (list 35 do 41 spisa), prometna kartica (list 43 do 52 spisa), saslušan je tužitelj kao stranka (list 260 spisa).

4. Cijeneći rezultate provedenih dokaza, u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

5. Među strankama u ovoj pravnoj stvari nije sporan sadržaj čl. 5 i 5.1. Ugovora o kreditu. Sporno je da li tužitelj ima pravni interes za podnošenje tužbe na utvrđenje.

6. Nije osnovan prigovor tuženika u kojem navodi da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

7. Tužitelj ima pravo na postavljanje deklaratornog tužbenog zahtjeva a radi utvrđenja ništetnosti dijela ugovorne odredbe, to utvrđenje je potrebno da bi tužitelj mogao nakon toga istaknuti kondemnatorni tužbeni zahtjev na isplatu iznosa koji je tuženik tužitelju uskratio kod isplate predmetnog kredita. Pravo na isticanje deklaratornog tužbenog zahtjeva proizlazi i iz pravnog shvaćanja VSRH zauzetog na Sjednici građanskog odjela 30. siječnja 2020. godine gdje je zaključeno da deklaratorni tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti sporne ugovorne odredbe može i samostalno egzistirati.

8. Članak 59 Zakona o zaštiti potrošača propisuje da ugovor o potrošačkom zajmu, između ostaloga, mora sadržavati odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora i prijevremene otplate kredita naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

9. U članku 81 stavak 1 Zakona o zaštiti potrošača, propisano je ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u stavku 2 propisano smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, posebno ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u stavku 3 propisano činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u stavku 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

10. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se komitent, odnosno tužitelj, obvezuje prilikom obrade kredita platiti banci 1,75% od odobrenog kredita te je po tom osnovu naknada i naplaćena.

11. Prema članku 295 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br.35/05, 41/08, dalje: ZOO), Opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.

12. Iz predmetnog ugovora proizlazi da je to tipski ugovor kojeg je pripremio tuženik, te da se o odredbama tog ugovora očito nije pojedinačno pregovaralo to proizlazi iz iskaza tužitelja na ročištu 21. listopada 2026. gdje je naveo da je kredit podignut u svrhu kupnje stana iz razloga što je u toj banci ostvarivala uvjete za podizanje kredita. Sjeća se predmetne odredbe, to su bili uvjeti banke o kojima se nije moglo pregovarati te ju nitko nije o tome posebno obavijestio niti predočio troškovnik vezan za predmetnu naknadu.

13. Dakle, iz jasnog i logičnog iskaza tužitelja proizlazi da su predmetne odredbe nametnute od strane tuženika te da je temeljem tih odredbi Ugovora tuženik od tužitelja i naplatio naknadu za obradu kredita. Očito je da su te odredbe prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača odnosno tužitelja, te je temeljem odredbe čl. 81 st. 1 ZPP-a ta odredba nepoštena a temeljem čl. 87 st. 1 ZPP-a ništetna.

14. U ovom predmetu tužitelj je ustao tužbom radi utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe. Prema odredbi čl. 328 ZOO-a pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se. U konkretnom slučaju a temeljem ove presude tužitelj ima restitucijski zahtjev prema tuženiku u kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primili na temelju ništetnog ugovora kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost.

15. Tuženik u odgovoru na tužbu iznosi niz neosnovanih prigovora a posebno vezano uz prigovor zastare. U konkretnom slučaju zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primili na temelju ništetnog ugovora kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost.

16. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP i odredbi čl. 155 ZPP, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja i tuženika po punomoćniku odvjetniku prema OT, VPS te uspjehu tužitelja i tuženika u sporu.

17. Sud je tužitelju priznao trošak za sastav tužbe prema tbr. 7 točka 1 – 200,00 eura, za zastupanje na ročištu 21.10.2026. prema tbr. 9 točka 1 - 200,00 eura, sastav podneska 29.4.2026. i 26.1.2026. prema tbr. 8 točka 1 po 200,00 eura, za zastupanje na ročištu za objavu presude prema tbr. 9 točka 3 - 100,00 eura, što ukupno iznosi 900,00 eura koje treba uvećati za 25% PDV ili 225,00 eura, pristojba na tužbu 55,00 eura i presudu 110,00 eura, pa je sud priznao tužitelju trošak u ukupnom iznosu od 1.515,00 eura. Sud je tužitelju priznao kamatu na parnični trošak prema odredbi čl. 30 Ovršnog zakona te je odlučeno kao u izreci pod II.

U Zagrebu, 23. studenog 2026. godine

Sudac:
Irena Šafar

IRENA ŠAFAR

Elektronički potpisano: 23.11.2026T11:48:09 (UTC:2026-11-23T10:48:09Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: f2e535d7-1aaa-4d81-819c-a916241d0d60

Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo na žalbu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:
1. tužitelju po pun.
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30890-77e73**

Kontrolni broj: **067ef-38738-4f862**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.